

Двама пѣтника отъ Европѣ-тѣ срѣшѣтъ ся въ нѣкожъ другѣ чясть на свѣтъ-тѣ; единъ отъ тѣхъ, да речемъ, е роденъ въ Туринъ, другый въ Лондонъ. И двамина-та сѣ европейци. Това обшто имя ражда помежду имъ любовь, или да речемъ подобрѣ, патриотизмъ, а отъ това ражда ся похвална готовность да си помагѣтъ единъ другому.

Ето на друго мѣсто нѣколко хора, кои-то не разбираѣтъ единъ другыго, не говорятъ единъ обштий языкъ. Ты не ште хванешъ вѣрѣ, че може да бѣде помежду имъ патриотизмъ,—обшта любовь къмъ отечество-то, нѣ ште ся измамишь. Тѣ сѣ Швейцарци: единъ отъ Италианскый кантонъ, другый отъ французскый, а третій отъ нѣмскый. Обшта-та гражданска правдина, коіа-то гы забраніа, замѣніа имъ обштий языкъ, сближава гы и гы подканіа да помагѣтъ съ голѣмы приноси за благо на обшто-то отечество, кое-то не е сложено отъ единъ народъ.

Въ Италиѣ и Германиѣ видимъ пакъ друго зрѣлиште; людіе, кои-то живѣѣтъ подъ различни законы, станѣли сѣ като различни народи, кои-то много пѣти сѣ были принѣдени да воюѣтъ единъ противъ другыго; нѣ всички говорятъ, или поне пишѣтъ, на единъ обштий языкъ, имѣтъ обшти